

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lacrimæ Orbis Universi, Post Primam Protoparentum
nostrorum E Paradiso Exulum culpam, exortæ, In
Universim Genus Humanum, traduce reatu propagatæ,
Ruptis animorum abyssis, Laxatis cordium fontibus, ...**

Schmucker, Mathias

Glacii, Anno 1689

Eadem Maria Magdalena Poenitens Rhythmo alio celebrata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38152

151.

lacrimarum clepsydra
Tota ibo in fontes,
aque luctus arbitra
sola, rigabo montes,
as stillabunt oculi
bertim lacrimantes,
i madebunt scopuli
his imbris manantes.

153.

Sed Amor quantus quantus sit,
Nunquam satis amabit,
Nec unquam dicet sufficit,
Sed, *AMPLIUS*, clamabit,
Ab JESU meus! amo te!
Nec desinam amare,
Donec detur, amando te
Non amplius spirare.

152.

erit exercitium
teorum oculorum,
suum officium
Habit, cor dolorum,
JESUM suum ignibus
Hoc jugiter flagrabit,
amnis ardens perennibus
Perennis amabit,

154.

Ast quamdiu spiravero,
Nil nisi Te spirabo,
JESU mi! Te desidero,
Et nil desiderabo,
Præter Te: Sacrificium
Hoc Cor contribulatum,
Amoris in delitium
Tibi sit consecratum.

Eadem

MARIA MAGDA- LENA POENITENS

Rhythmo alio celebrata.

*Bernardus Abbas. in festo B. Mariae Ma-
gdalene. fol. mibi 243. col. 1.*

Odie misericordia & veritas obviaverunt sibi, &
multitudo miserationum Domini in peccatricem
nam refusa est. Filius enim Virginis, peccatricis
menstruatæ manibus atrectatur: Deumque atque
Dei

Q 4

Dēi Filium mulier infrunita contingit. Tangit pedes
 mundi atque mundantis immunda, & vestigiis creatur
 ris mulier criminosa procumbit. Transiit in affectu
 cordis prævātricatrix, & redit ad cor: & magnitudinē
 scelerum lacrimarū multitudo condemnat. Diligenter
 lat pietas tangentis officium, & obsequiorum iustitiam
 remuneratorius ille majestatis oculus felici dedignatur
 non inspicit. Osculatur Maria pedes Christi frequen-
 tibus osculis, & oculis inundantibus vestigia Redemptoris
 ris infundit, tergit crinibus, odoriferis illinit & unguen-
 tis.

Et paulò post.

Gaudent Angeli super peccatrice pœnitentiā
 gente, & odoris fragantiā cœlestis ille conventus
 gitur, salvantēque & salvandam tota misericordia
 cedo pertingit. Ubi abundavit delictum, superabundavit
 davit & gratia; numerositatem criminum præponit
 pietas intercludit. Quàm magna multitudo dulcedinis
 tuæ Domine in peccatrice confessione, *Ibidem paulò post.*
medium.

Unguentum bonum, quod Maria pedibus
 vatoris insudit; est & melius, quod eadem (si tantum
 eadem) supra caput recumbentis effudit: est & melius
 mum, quod & ipsa præparavit toti corpori Christi.
 mum unguentum contritionis est de recordatione
 catorum, de spiritu contrito & contribulato descendit.
 Hoc infunduntur pedes illius, qui ambulat super
 ventorum; hic adorat Maria in loco ubi steterunt
 ejus. Steterunt, inquam, quia validissima amoris
 nu pedem utrumque tenuit, donec utrumque periret
 ret, & audiret criminum remissionem & dimissionem.

Remittuntur, inquit, tibi peccata; & vade in
 Magnam prorsus miseriam, magna misericordia
 & abstergit, & hoc quidem festinanter, quia sine
 intervallo conjunguntur & lacrimæ peccatricis, &
 misericordia Salvatoris, Remittuntur peccata, & in
 dimittitur: ut & de præterito sit sollicita, & secura
 futuro. Pedes isti sunt misericordia & iudicium;
 unum alterum sine altero osculari, vel temeraria se-
 curitas est, vel desperatio fugienda. *Ibidem: circa*
ultimum.

Vide Mariam iudicii pedem fortiter attendentem,
 non nobilis & lasciva mulier convivantium faciem non
 respicit, sed extenso corpore provolvitur pedibus Ma-
 ricordie, doloris plena, timoris impatiens, compunctio-
 super pavulo vulnerata. Sed & misericordie pedem labiis
 pressioribus osculatur, in cuius spe firmiter inhæret
 gressibus Redemptoris, donec audiat, remittuntur ti-
 peccata tua. Sanè pretiosum unguentum, quo non
 terra terrena domus, sed etiam cælestis aspergitur.
Ibidem in fine.

Quis desperare debeat, tanta peccatrice non so-
 veniam, sed & gloriam consequente? Ipsa hodie
 precetur pro peccatis nostris, & placatum nobis red-
 dationem iudicem nostrum, amicum suum, qui est super
 deservit benedictus Deus in sæcula.

Augustinus serm: 58. de Tempore: Feria
V. Post cineres de Pœnit: serm: 2.

Ereritrix quoque illa, quæ pedes Domini lacrimis
 lavit, & capillis suis extersit, ubi cælestem me-
 dicum

dicum venisse cognovit , ultrò se ingessit in domum
ubi rogata non fuerat ; & quæ prius frontola erat
perditionem , postea frontosior facta est ad salutem
& idèò audire meruit , quòd ei omnia fuerint peccata
dimissa. Nec ipsa se ad hoc reservavit , ut in fine
suæ pœnitentiam ageret , sed dum adhuc peccare
terat , sic Deo inspirante , voluit peccata deserere
illam de adulteriis suis non necessitas subtraheret ,
voluntas.

1.

ERgo Peccatrix Magdalis
Infamis à tot scandalis
In Civitate ferar ?

Charydis Innocentiæ,
Et Scylla continentię
Nondum afflicta querar ?
Sat datum est amoribus ,
Honoribus, favoribus,
Nunc dandum cor doloribus!
J. Luxus , ite Scandala,
Posthac non ero Magdala.

2.

Vanæ Fortunæ gaudia,
Tripudia, diludia,
Delitiæ valetè !
Color vester est spurius,
Posthac lætabor purius,
Spe nulla me tenete !
Sat datum petulantię,

Sat vanæ arrogantię,
Nunc danda mens mœlesti
Posthac non ero Magdala
Quam prisca lædant jacula

3.

In aure nullus tinniat
Choraules, nisi finiat
Cum CRUCE non peccata
Sistra, fides, testudines,
Turpis amoris oscines
Ad nauseam tractavi.
Sat datum est blanditiis,
Choræis & lætitiis,
Blandis plectri nequitiis
Posthac non ero Magdala
Choragiens ad cymbala

4.

Circus, lusus, Comœdia,
Mimus, scena, Tragedia

* Signum musicum crux

... n domi
... cola er
... el salu
... int pec
... n fine
... eccare
... ferere
... heret

... tia,
... s mcedit
... o Magd
... dant jac

... iat
... iniat
... x peccat
... dines,
... ines
... Clavi
... ditiis,

... s,
... quitiis
... o Magd
... ymbala

... mcedit
... agcedit

Posthac non ero Magdala
Tam vilis inter pocula.

7.

Texta bombycis mollia,
Cygnique cervicalia,
Et dives auro byssus,
Sericea tapetia,
Mundi fallacis retia,
Sunt scelerum abyssus,

Sat datum est laticis,
Corpus assuetum vitiis,
Domandum est ciliciis,
Posthac non ero Magdala,
Gemmata inter stragula.

8.

Vultum quem pinxi sibi,
Et cerussatum minio,
Fucoque purpuravi,
Illum pallori vendidi,
Et maciei tradidi,
Mortique destinavi;

Torques, gemmæ, corallia,
Inaures & monilia
Abjecta sunt ut vilia,
Posthac non ero Magdala,
Quam fuci pingat macula.

9.

Stirps, Genus, alta dignitas,
Et Principum affinitas,
Segesque titulorum,
Coronæ,serta, Laureæ,
Calamitatis aureæ,

Hæ

Hæ spinæ sunt dolorum,
Sic victrix transitoriam
Mundi calcabo gloriam,
Et occinam victoriam.
Posthac non ero Magdala,
Manceps Honoris affecla.

10.

Auritalenta millia,
Quæ terræ gignunt ilia,
Et flammis excoquantur,
Sunt splendida mendacia,
Subtus latent fallacia
Venena, quæ teguntur,
Auro venenum bibitur,
Auro libertas venditur,
Auro Deus proscribitur;
Posthac non ero Magdala,
Quam ligent auri vincula.

11.

Palatiorum culmina,
Sua formidant fulmina,
Et trepidant ruinas;
Eremi fiam incola,
Exul mundo rupicola,
Nullas verebor minas!
Hic procul ab invidiis,
Immunis ab infidiis,

Et complicum præstigia
Posthac non ero Magdala,
Mundi fallacis incola

12.

Hic Cypridis mancipium
Cavernis claudar rupium
Et specus habitabo:
Hic lacrimarum fluctibus
Perpetuisque luctibus
Noxas plorans plorabo
Eremi salve sanctitas!
Mundi vale inanitas!
Et vanitatum vanitas!
Posthac non ero Magdala,
Mundi jocantis fabula

13.

Ergo valete, Hi & Hæ
Et socii, & Sociæ,
Non placet sic perire
Nolo his tempestatibus
Et turbulentis flatibus
Æternùm interire;
Deo satis illufimus,
Mundo satis indulfimus
Virtuti nil concessimus
Posthac non ero Magdala,
Sed JESU mei famula

Mulle

14. 5. 1
& 129

uſter quæ erat in civitate Peccatrix,
 ſedens retrò ſecùs pedes ejus, lacrimis coepit ri-
 gere pedes ejus, & capillis capitis ſui ter-
 gebat. *Luc. 7. v. 37. & 38.*

Chriſtus peccatores innuens ait: (a) Ego veni in
 mundum, ut non pereant, ſed ut vitam habeant,
 Joan: 12. 47. Et rurfus: Non veni, ut judicem mun-
 dum, ſed ut ſalvum faciam. Et rurfus: Animam me-
 am pono pro ovibus meis. Joan: 10. Hæc verba cùm
 eſſet meretrix, tanquam aromata undiquaque divul-
 ſa, & omnibus qui digni erant, odorem fundentia,
 illi mala opera ſua in mentem veniſſent, ea in ſe da-
 runt, ſuam deplorans infamiam, cùm ſecum cogitâſ-
 ſet, quanta ſibi ob hæc ſcelera imminerent mala, multa
 trifſtitia, multuſque dolor illic eos, qui meretriciè
 ſunt, invadit: horum metu pulſa mutata eſt meretrix,
 jam amplius meretrix fuit: ſed continuò Virgine ho-
 nor facta eſt. Etenim ſedens adverſus ſeipſam ju-
 dicium exercuit, & ſeipſam condemnans, dixit: Hei
 mihi peccatrici, quouſque tandem à malis me non ſejun-
 ctuſ? Cur non cogito quanta ſit miſericordia Dei, cùm
 propter me tanquam ovem errantem vias circumbeat Do-
 minus? Propter me ſiquidem inclinavit cælos, & deſ-
 cendit, cùm Peccatore Phariſæo cibum ſumit, qui dat
 vitam omni carni: Appropinquat peccatori, qui omnis
 creator eſt peccati: menſæ ſit particeps, qui omnes nu-
 tans, & jacet in terra, qui ſuper Cherubin geſtatur, &
 pecca-

*Joann. Chryſoſtomus tom. 5. or. 8. ad meret. mihi fol 1297.
 & 1298.*

peccatoribus omnibus Chirographa peccatorum
 largitur. Quid etiamnum expectas ? Aude
 mea , accede : non venit ut salvos faceret justos
 peccatores. Hæc cum illa dixisset , continuo
 sa Christi bonus odor indulgentiæ ad meretricem
 venit , olim incontinentem , nunc temperantem
 olim feram , nunc ovem , olim servam
 nunc liberam pœnitentiâ. Et stans apprehensus
 promptitudine , animo venit ad ipsum , ac
 Dominum apud mensam , non petiit micam , ut
 nœa , sed ipsum vitæ panem totum complexa est.
 Nam Chananzæ quidem pro filia à dæmonio vexata
 cabatur , & cum audiret canis , ut micam acciperet
 ret , petebat. Hæc autem filiam non habebat
 monio obsessam , sed totum corpus ab impudicitia
 fessum. Ac Chananzæ quidem omninò clamabat
 ferere mei , fili David : meretrix autem nec vocem
 dem mittebat ; sed cum probè sciret , Deum
 nosse , tacens ore , corde loquebatur ei , qui
 vit , & plorans deosculabatur pedes , atque
 minum ad compassionem inflexit , &c. Cum
 ret JESUS in Domo Pharisei , mulier quædam
 vitate peccatrix audivit. (c) Et cum cepisset
 strum unguenti pretiosum , ingressa , pedes ejus
 bat , & lacrimis rigabat , capillisque
 bat. Magnum studium mulieris , magnus ad
 cursus , magna contentio animi , qui se periculo
 dire cupit ; audiit , & properavit , ad pœnitentiam
 mum appulit , hæc secum reputans. O peccatrix , Pha

torum, tēque misera, quid exspectas? quid suspenso ani-
 Aude differere? Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc
 justos salutis; ecce tempus, quod quærebas, advenit; ecce
 cinudus, qui solvit, & tollit, & abstergit peccata: adest
 etricem unguentum, quousque tandem in luto, ac fetore hæ-
 mperantem. Perge ad illum, etenim propter te venit ille; abijce
 m peccata illa vana, & dilige, quæ nunc sunt tempestiva:
 prehendit detestabilia, hæc desiderabilia, & æterna. Odio
 ac certum sequere pristinam mentem, unge unguento Crea-
 s, ut Cretum, blandire illi, qui te salvam facere vult. Inve-
 exa est, qui amatorem potior omnibus, quos unquam ha-
 vexata, amatoribus. Illos osculata multa tibi peccata
 accipere, simulasti, hunc si osculata fueris, etiam priora peccata,
 bebat, ex illis contraxisti, ipse condonabit. Ità secum ra-
 udicium, nata in ædes irrepfit, aitque: Recedo à veteribus ma-
 amabat, & nova invenio bona. Valedico, & ab dico me
 vocem, atque conjungor bono: audivi etenim dicen-
 eum, Davidem, (d) accedite ad eum & illuminamini:
 qui corda dominum ipsum dicentem: Appropinquate mihi, &
 que rita, appropinquabo vobis. (e) Appropinquo & ego
 m recumbens, sed vereor accedere peccatrix, ad eum, qui pec-
 ædam in expers est, lutum ad unguentum. Verum enim ve-
 piffet, habeo misericordiæ pignus vocem ejus dicentem:
 es ejus, te ad me omnes peccatores, & ego reficiam vos. (f)
 ue, iugulcor igitur: non me probro afficit, non dicit mi-
 s ad furem. Recede à me peccatrix, hæctenus in tenebris vixi-
 riculo, & nunc me justitiæ solem visum venisti? Verum
 tenentem, differo? Accipiam unguentum, & ad eum per-
 peccatrix, Pharisei domum mihi Baptistarium faciam, & ex
 fluentis

Pal. 33. 5. (e) Jac. 4. (f) Matth. 11.

fluentis lacrimarum piscinam mihi in lavacrum paravi
 Ex alabastro unguenti Sigillum fidelium in fronte
 mam, & per pœnitentiam mundabor à peccatis,
 medicæ orationis operâ laqueos evadam diaboli.

Cùmque accepisset fidelis meretrix unguentum
 perindè quasi vocata esset, ad ædes Pharisei prope
 vit. Ac Phariseus quidem, cùm meretricem vidisset
 JESU pedes tenentem, eosque ungentem, totamque
 domum unguenti odore repletam, sic apud se re-
 nabatur, dicebatque: Hic, si esset Propheta, sciret
 que, quæ & qualis est mulier, quæ tangit eum,
 peccatrix est. Et mulieris confidentiam vituperabat,
 quæ impudenter accessisset, eumque attigisset.
 Dominum ipsum reprehendebat, ut qui in com-
 ratè omnes ad se accedentes exciperet. Ignorans
 igitur eum condemnans apud se dicebat. Quis
 rei est? Illum ego tanquam ex Prophetis unum
 prandium vocavi, & hanc, quam omnes, qui in
 incolunt, noverunt; quam quisque perspectam
 iste non novit. Si Propheta esset, sciret quem
 mulier sit. Christus autem, qui scrutatur corda
 nes, cogitationes Pharisei videbat, in varias parte-
 tatis ejus considerationibus fit intus tranquillitas
 stus, aitque ipsi: Simon habeo tibi aliquid dicere.
 ille, ait: Magister dic. Ait ipsi. Dignum tibi re-
 sione visum est, quòd hanc peccatricem non sin-
 satus, sed exceperim: dignum tibi reprehensione
 est, quòd non abegerim, sed justificârim: reprehensio-
 dum videtur, quòd non iratus fuerim, sed placidus
 reprehendendum videtur, quòd eam, quæ ob peccata

fugere volebat, revocârim? Cùm deberes potius gra-
 tari lapsò, & mox resurgenti, dolorem inurunt tibi a-
 rum bona. Veruntamen non est rationi consenta-
 prehensio tua, confer hoc cum eo, quod tibi nar-
 rus sum. Duo debitores erant cuidam sceneratori:
 debebat denarios quingentos, & alius quinquagin-
 Cum verò egestate premerentur, ambobus chiro-
 na sua ultrò reddidit scenerator. Quis ergo illo-
 plus diligere debet? Ille autem ait: Æstimo quia
 qui plus donavit. Ait ipsi: rectè judicasti. Deinde
 versus ad mulierem, ait Simoni, vides hanc mulierem,
 qua tu spem omnem abjeceras: tu meos lavare pe-
 non es dignatus: hæc autem lacrimis pedes meos ri-
 osculum charitatis mihi non dedisti, hæc au-
 non cessavit osculari pedes meos. Oleo caput
 non anxilti, hæc autem unguento unxit pedes
 Verùm discite O Pharisæ, quis sit scenerator,
 debitores. Ego sum scenerator duorum, tui,
 nec vestri solùm, sed & omnium mortalium.
 omnibus largitus sum gratis, quæ à me accepe-
 animam, spiritum, Corpus, sensum, cogni-
 tum, motum. Creditorem itaque à te repetentem
 quæ accepisti, si non habeas, unde reddas,
 aut debitum tibi donet: quod si neque reddere pos-
 neque orare digneris, ut tibi donetur, licet non
 dicas, dum garrulus es, & contendis, tacet ut hæc
 atrix, quæ multa numero esse videns debita sua,
 apud se: quid dicam? aut quid respondebo? si di-
 velim, non debeo, scit ipse me debere, & à quo
 ore referendis rationibus sim obnoxia. Itaque cùm
 R
 probè

Domini veniens & plorans, nisi conversam Gentilitatem designat? Quæ cum alabastro venit, unguentum retrò secus pedes rigavit, capillis terfit, eisdemque, quos infundebat, & tergebat pedes osculari non desinit. Nos ergo, nos illa mulier exprimit, si toto corde ad Dominum post peccata redeamus, si ejus peccatorum luctus imitemur. Quid namque unguento, nisi bonæ odoris opinionis exprimitur? Unde & Paulus ait: Christi bonus odor sumus Deo in omni loco. Si ergo recta opera agimus, quibus opinionis bonæ odorem Ecclesiam respergamus, quid in Domini corpore, nisi unguentum fundimus? Sed secus pedes Jesu Mulier stetit, contra pedes enim Domini stetit, cum in peccatis soliti ejus itineribus renitebamus. Sed si ad veram poenitentiam post peccata convertimur, jam retrò secus pedes stamus: quia ejus vestigia sequimur, quem impugnabamus. Lacrimis mulier pedes ejus rigat; quod nos quoque veraciter agimus, si quibuslibet ultimis membris Domini per compassionis affectum inclinamur, si sanctis ejus in tribulatione compatimur, si eorum tristitiam nostram imitemur. Capillis ergo pedes Domini tergimus, quantum ad sanctos ejus, quibus ex charitate compatimur, etiam in his, quæ nobis superfluent, miseremur: quatenus & ad nos mens per compassionem doleat, ut etiam larga manus affectum doloris ostendat. Rigat namque lacrimis redemptoris pedes, sed capillis suis non tergit, qui utrumque proximorum dolori compatitur, sed tamen eis in his, quæ sibi superfluent, non miseretur. Plorat non tergit, qui verba quidem doloris tribuit: sed non ministrando, quæ desunt, vim doloris

R 2

mini-

minimè abscindit. Osculatur mulier pedes, quos re-
git: quòd nos quoque plenè agimus, si studiose dili-
mus, quos ex largitate continemus: nè gravis nobis
necessitas proximi: nè ipsa nobis ejus indigentia, qua
sustentatur, fiat onerosa; & cum manus necessaria
buit, animus à dilectione torpescat.

*Lacrimis cepit rigare pedes ejus, & capillis
tergebat, & osculabatur pedes ejus.* (d) Pedes isti
Misericordia & judicium: quorum alterum sine altero
osculari, vel temeraria securitas est, vel desperatio
gienda. Quis enim Dei misericordiam indefinenter
tendens, non statim tepidioris vitæ quietem exoptet.
Cum enim recogitat Universitatis Dominum forma
servi pro servis suscipere, triginta & tribus annis opera
salutem nostram in medio terræ hujus, capi, ligari,
lanceari, crucifigi, & hoc totum pati pro filiis homi-
num, statim deceptoria spe sibi blanditur, & allic-
gaudet observari in misericordia & miserationibus,
judicium nescit, ignorat justitiam, & puniendâ astim-
non puniri. Fallitur, qui sic osculatur misericordiam
pedem, ut pedem judicii non attendat: qui totum de
misericordiæ pede præsumit, hoc solum ad salutem
sufficere credens, quod credit. Rursus cum ab-
cit os, & judicij pedem crebrioribus osculis intertrahit,
subcutitur carnis, animæque substantia, & utriusque
hominis statum vehementior aura percellit. Horrendum
enim est incidere in manus Dei viventis, offendere Cre-
torē, nescire Dominum, recalcitrare dominantis imperij,
qui habet potestatem corpus & animam ponere in Cæ-
lesti.

(d) S. Bernardus in festo S. M. Magd. mihi fol. 245. & 246.

annam, Terribilis certè, sicut ait Apostolus, quæ-
 am expectatio iudicij, quando ignis in conspectu ejus
 defcet, & virtutes cælorum movebuntur, & vacillan-
 bus conscientijs latitudinem mundi validissimus ignis
 aret. Nihil prorsus terribilius, quàm videre latro-
 officinam plenam sanguine, cumulatam opprobrijs,
 armentis undantem. Quis hæc diutius cogitans non
 contremiscat, & in desperationis rotetur abyf-
 ? Non est igitur huic pedi morosius incumbendum,
 pietatis intuitum ferocia judicantis excludat. Utrum-
 igitur inungat pedem animæ pœnitentis affectus, &
 misericordiam amplectens, nunc iudicium exoscu-
 contribulati spiritus offerat holocaustum. &c.

Osculabatur pedes ejus, & unguento ungebat, (e)
 ungimus Salvatoris, cùm de peccatis, compungi-
 ungimus caput cùm de collatis virtutibus, virtutum
 gratias cumulamus. Interstitii tamen moro-
 inter pedes esse debet, & caput; quia profectò
 & præsumptuosus saltus est à vestigijs ad
 verticem Domini transvolare. Neque erim eadem;
 unxit pedes, unxit & caput: Cùm illa meretrix
 horum fecisse legatur; secundùm illud: Verte-
 & non erunt. Unxit ergo Maria sanctum Do-
 verticem profectò jam electa, jam familiaris effe-
 longèque à peccatrici illius obvoluta vestigijs,
 infelix ille septenarius confundebat. &c.

Unguento pedes ejus ungebat, (f) Attende quia un-
 gimento pedibus infusum, adeò dignantissima lenitate
 cepit, ut Pharisæum murmurantem parabolica pro-

R 3

lixitate

Idem ibidem. (f Idem ibid.

lixitate convinceret, & retorto suggillaret eximio. Quia
 Sed & de refuso super caput ejus unguento discipuli
 indignantes coarguit, bonum mulieris opus esse pro
 stans; & tumidam eorum animositatem verbis com-
 scuit moderatis. Hoc verò tam salubre, tamque me-
 ficum in mortuo suo corpore noluit expendi, quod
 yo utique reservabat. Duo enim corpora habet Chri-
 stus, unum quod suscepit ex virgine, alterum Ecce
 siæ, quod charius habet benignitas reâmentis, Dan-
 nique illud pro isto morti exposuit & tormentis, am, sed
 dictus cruci, junctus sceleratis, morte turpissima co-
 demnatus, &c. Felix Maria unxit pedes JESU; Fel-
 cior eadem unxit caput auctoris: felicissima, quæ
 unguentarium toti corpori Christi præparavit &c.

*Deploratio devotissima S. Anselmi Archiepiscopi
 Cantuar: pro amissa virginitate,*

A Nima mea, anima ærumnosa, anima inquam
 sera miseri homunculi. Excute torporem tuum
 & discute peccatum tuum, & concute mentem tuam
 reduc ad cor enorme delictum, & produc de corde
 manem rugitum. Intende infelix, intende scelus
 horrorem, & prætende horrificum horrorem, & præ-
 ficum dolorem. Tu inquam, quæ quondam
 cælesti lavacro, dotata spiritu sancto, in Christiani-
 fessione jurata virgo servisti Christo desponsata
 nimùm memini! O quem nominavi, utique non
 benignum sponsum Virginitatis meæ, quàm terrum-
 judicem immunditiæ meæ, Heu memoria perditæ
 mea

...ditatis! Cur sic superaggravas pressuram possiden-
 ...discipulis? Quàm misera sors flagitiorum, cui & bonum &
 ...am pariter sunt in tormentum. Torquet enim me
 ...conscientia, & cruciatus ejus in quibus timeo arsu-
 ...; torquet me bonæ conscientia & præmiorum ejus
 ...memoria, quæ scio me perdidisse, nec amplius recupe-
 ...rum. Væ miserum perdere, id perdere irrecupe-
 ...liter, quod servari debet interminabiliter. Heu in-
 ...solabile perdere, quod non solum damnosum bono-
 ...am, sed insuper est lucrosus tormentorum. O vir-
 ...ginitas, jam non dilecta mea, sed perdita mea; jam non
 ...unda mea, sed desperatio mea, quò devenisti? In
 ...am fœtido, in quam amaro cœno viæ dereliquisti!
 ...fornicatio sordidatrix mentis meæ, perditrix animæ
 ...æ: unde misero surrepsisti, de quàm nitido, de quàm
 ...undo statu me præcipitasti? Hinc uris me, O amare
 ...ceror, quia illud est amissum: hinc angis me, O gravis
 ...olor, & timor gravior, quia istud est amissum. Hinc
 ...damnum inconsolabile, hinc tormentum intolerabi-
 ...væ hinc! væ illinc. Sed si pariter bonum & ma-
 ...um: sic utique jam justè punitis ad huc viventem mi-
 ...rum malum. Dignè, certè, dignè. Tu namque ani-
 ...mea perfida Deo, perjura Dei, adultera Christi liben-
 ...de virginitatis sublimitate miserabiliter es dimissa in
 ...rathrum fornicationis. Tu illa olim desponsata Regi
 ...olorum, audenter facta es scortum tortoris tartarorum.
 ...teu abjecta à DEO, projecta diabolo: imò abiciens
 ...eum, amplectens diabolum. Tu enim, tu miserrimè
 ...meretrix obstinata, fornicatrix impudens: tu prior
 ...amato-

R 4

amato-

amanti & Creatori tuo Deo repudium obtulisti, & in
 insidiatorem, & perditorem tuum dæmonem te contempe-
 contulisti. O miserrima, & plûsquàm miserrima contem-
 mutatio! Heu de quàm sublimi cecidisti! in quàm
 profundum corruisti! Væ quàm benignum contem-
 sti! quàm maligno te junxisti! Quid fecisti, O mea libid-
 amentia, amens spurcicia, spurca nequitia, quid fecisti vos,
 In cælo dereliquisti castum amorem tui, & in Inferno est
 sequuta es odiosum corruptorem tui: & in barathro vos: m-
 rasti non thalamum, sed prostibulum tuum. Homina co-
 mirabilis, quàm perversa voluntas? Miraculum horro-
 rificum, quàm voluntaria perversitas? Unde mihi, De-
 tantæ pravitatis corruptio? Unde tibi, Deus, tantam, u-
 leris satisfactio? Præcipitare miser homuncio in
 brosum profundum immoderatæ mœstitiæ, qui non
 præcipitatus es in barathrum horrendæ nequitie! O-
 ruere mole nequitie! Obruere, infelix, mole terribili
 doloris, qui corruisti libens in cœnum infernalis
 ris! Obvolvère ærumnosa horridis tenebris, inconfu-
 bilis luctus, qui volens provolutus es in voragine
 sordidi luxûs. Volutare in gurgite amaritudinis,
 delectatus es in volutabro turpitudinis. Terror
 bilis, dolor terribilis, mœror inconsolabilis; ag-
 vos super me, irruite, obruite, perturbate, obvolvite,
 sumdate. Justum est! justum est! Impudentia
 contempsi vos, & pudenti delectatione provocavi
 imò DEUM, non vos, & nunc miserabili poenitentia, ubi
 desidero vos. Torquete reum, vindicete Deum. Heu
 sentiat fornicator infernaliam tormenta, quæ meruit.

lissi, ^{habet} quod præparavit, affuecat, quod est passurus,
 a te ^{proptende}, produc, immoderate peccator, luctuosam pœ-
 rima ^{conscientiam}, qui tam longè produxisti tui sceleris immun-
 in ^{causam}. Revolve te, & revolve te in eundem turbinem
 contem ^{invidiarum}, qui tories revolutus es in eandem voragi-
 O ^{mens} libidinum. Consolatio, securitas, lætitia, nolo vos, re-
 id fecerit vos, nisi peccati venia reduxerit vos. Procul estote!
 Infernucul estote ante mortem, nisi forrè indulgentia revoca-
 aratur vos: mihi verò post mortem sit continua pœnitentia,
 Horra comes ætatis meæ: sit acutus dolor, insanabilis
 lum honor vitæ meæ. Sint mœror, & acerbus luctus, infati-
 hi, Debiles tribulatores juventutis, & senectutis meæ. U-
 , tantam, utinam ita sit, opto, oro, desidero, ut ita sit:
 o in ^{causa} enim sum dignus oculos ad cælum levando orare:
 qui ^{sponte} non sum dignus eos vel plorando cæcare. Si con-
 tiæ? ^{Quid} dicitur mens mea orare pudore conscientie, æquum
 e ^{terrore} ut confundatur turbine luctuosi doloris, & tristitiæ,
 alis ^{facere} mer exhiberi ante conspectum DEI sui, iustum est,
 incon- ^{veniens} habeat ante conspectum suum tormenta sceleris sui.
 gine ^{inquiret} igitur, & recogitet cor meum, quid fecit, quid
 inis, ^{quid} dicitur. Descendat, antequam descendat ad terram
 rror ⁱⁿ sceleram & opertam mortis caligine mens mea, &
 ager ^{desideret}, qui ibi expectent sceleram animam meam,
 lve ^{pendat} & contempletur, videat & conturbetur. Quid
 ti ^{autem} Deus; quid est quod animadverto in terra miseriæ
 oca ⁱⁿ tenebrarum? Horror, horror. Quid est quod in-
 ce ⁱⁿ ubi nullus ordo, sed sempiternus horror inhabi-
 m. ^{Heu} confessio ululantium, tumultus dentibus stri-
 uis ⁱⁿ inordinata multitudo gementium, væ, væ.
 R s Quot

Quot, & quot vā? Vā ignis sulphureus, flammæ gradas
 tærea & caliginosa volumina; quàm terrifico rugitū vivat,
 deo vos rotati vermes in igne viventes. Quæ diras &
 diras redeundū sic vos accendit, quos ille ignis igne non
 non incendit? Dæmones coardentes, frementes ardentes DE
 frendentes furore, his cur sic crudeles estis, qui me
 rantur inter vos? O commoda tormenta, iustitia mē dolenti
 rata ad sustinendum! Siccine nullus modus, nullum sanctē
 medium, nullus finis temperabit vos. Hæccine & Cre
 magne DEUS, quæ parata sunt fornicatoribus, & D
 temptoribus tuis quorum ego unus sum? Ego, ego memo
 que unus horum sum. Anima mea expavelce, memini
 mea defice, cor meum scinde te! Quo me rapit dæmonis e
 ctiores sceleris mei? Quo me tradis peccatum meum mere
 Quò me tradis DEUS meus? Si feci, ut essem reus ad la
 us, nunquid potui facere ut non essem creatus tuus tua li
 mihi castitatem meam ademi; nunquid tibi miseriam, cu
 am tuam peremi? Domine, Domine, si ego amice pecc
 de me damnare potes, tūne amisisti unde salvare poterent
 Noli Domine, noli sic attendere malum meum, ut visca
 viscaris bonum tuum. Ubi verax est, O verax Deus! in
 Ubi est vivo ego, nolo mortem peccatoris, sed ut peccator
 convertatur & vivat? Domine, qui non mentiris. Omnipotens
 mine, quid est nolo mortem peccatoris? Si tu peccator in mise
 in infernum ad te clamantem peccatorem, an deus in a
 peccatorem in gehennam est, nolo mortem peccatoris. A
 An hoc est, volo ut convertatur peccator, & vivat? Pecc
 ator sum ego Domine, peccator sum ego. Si ego nolo
 vis peccatoris mortem, quid te cogit, quòd non vis

...trahas ad mortem? Si vis, ut convertatur peccator,
 ...vivat, quid te prohibet facere, quod vis, ut me con-
 ... & vivam? An immanitas peccati mei cogit te,
 ... non vis, & prohibet, quod vis, cum sis omnipo-
 ... DEUS? Absit Deus meus. Absit, Domine De-
 ... meus, ut prævaleat nequitia peccatoris confidentis
 ... dolentis, sententiæ omnipotentis. Memento, juste
 ... & benigne Deus! Memento quia misericors
 ... & Creator & recreator meus. Ne ergo memineris,
 ... Domine, justitiæ tuæ adversus peccatorem tuum,
 ... ego, ego, ego, ego, ego, ego, ego, ego, ego, ego, ego, ego,
 ... memor esto benignitatis tuæ erga creaturam tuam!
 ... memineris iræ adversus reum, sed memor esto mise-
 ... rationis erga miserum. Verum est, quia conscientia
 ... meretur damnationem, & pœnitentia mea non suf-
 ... ad satisfactionem. Sed certum est, quia misericor-
 ... tua superat omnem offensionem; Parce ergo, tu
 ... me, cujus est salus, & qui non vis mortem peccatoris,
 ... peccatrici animæ meæ. Fugit enim exterrita à
 ... justitia tua, ad confortantem misericordiam tu-
 ... ut quoniam præmium Virginitatis corruptæ, O
 ... ! irrecuperabile, saltem, supplicium fornicationi
 ... non sit inevitabile, quia non est possibile o-
 ... potentia tuæ, nec indecens justitiæ tuæ, nec insoli-
 ... misericordiæ tuæ. Et quoniam bonus es, & quo-
 ... in aeternum misericordia tua, qui es benedictus in
 ... aeternum. Amen.

AUGU-